

فرم شناسنامه نماگرها

عنوان نماگر:

Share of wage employment in non-agricultural employment

سهم شاغلین مزد و حقوق بگیر در اشتغال غیرکشاورزی

فرمول محاسبه نماگر:

$$\text{در اشتغال غیرکشاورزی} = \frac{\text{جمعیت شاغل مزد و حقوق بگیر بخش غیر کشاورزی}}{\text{جمعیت شاغل بخش غیر کشاورزی}} \times 100$$

واحد اندازه گیری:

درصد

دستگاه / دستگاه های تولید کننده نماگر:

مرکز آمار ایران

روش تولید نماگر:

سرشماری

عنوان طرح:

طرح سرشماری عمومی نفوس و مسکن

سطح جغرافیایی آرایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود) : .....

دوره زمانی انتشار:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود) : .....

نمونه گیری

عنوان طرح:

طرح آمارگیری نیروی کار

سطح جغرافیایی آرایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

سایر (ذکر شود) : .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه روزانه

سایر (ذکر شود) : .....

ثبتي

نام سامانه:

سطح جغرافیایی آرایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود) : .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود) : .....

تعاریف واژه ها :

شاغل مزد و حقوق بگیر:

تمامی افرادی که در کارگاه به صورت تمام وقت یا پاره وقت کار می‌کنند و در ازای آن مزد و حقوق (اعم از نقدی و غیر نقدی) دریافت می‌دارند.

کاربرد نماگر:

این نماگر، اطلاعاتی در خصوص سهم شاغلین مزد و حقوق بگیر در بخش غیرکشاورزی را فراهم می‌کند. مزد و حقوق بگیران، در معرض ریسک اقتصادی کمتری به نسبت خود اشتغالان قرار دارند. با وجود این امر در درجه اول به مزد و حقوق بگیران با قرارداد ثابت که در طبقه بندی استاندارد وضع شغلی قرار دارد، می‌پردازد. سهم شاغلین مزد و حقوق بگیر در اشتغال غیر کشاورزی به خودی خود نشانه‌ای از کار شایسته نیست و بایستی این نماگر با در نظر گرفتن نماگرهای مکمل مانند درآمد و ساعات کار بیش از حد مجاز، تجزیه و تحلیل شود.

توسعه اقتصادی اغلب با افزایش نسبت شاغلین مزد و حقوق بگیر و کاهش مشاغل خود اشتغالی همراه است. شاغلین مزد و حقوق بگیر می‌توانند در کارگاه‌هایی با ابعاد مختلف مشغول به کار باشند، بنابراین تحلیل نماگر به تفکیک بعد کارگاه مفید خواهد بود. در اقتصادهایی که شاغلین مزد و حقوق بگیر با فقدان قابل توجه مولفه‌های کار شایسته مواجه هستند (به دلیل نسبت بالایی از قراردادهای ناپایدار و مزد و حقوق بگیران غیر دائم و/ یا ساعات کاری بیش از حد مجاز، درآمد کم و نرخ بالای مزد و حقوق بگیران بخش غیر رسمی)، افزایش در مقدار نماگر به معنای افزایش تعداد مزد و حقوق بگیران در اشتغال غیرکشاورزی نمی‌باشد بلکه به معنای پیشرفت در ابعاد کار شایسته در گروه مربوطه است. (برای مثال، دستیابی به نسبت‌های بالایی از قراردادهای دائم و پایدار) اما در جایی که ابعاد کار شایسته برای مزد و حقوق بگیران وجود داشته و رعایت می‌شود افزایش در مقدار نماگر، پیشرفت تلقی می‌گردد.